ΨΑΛΜΟΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

Ps Sal 1:1

Έβόησα πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με εἰς τέλος, πρὸς τὸν θεὸν ἐν τῷ ἐπιθέσθαι ἁμαρτωλούς· 2 ἐξάπινα ἠκούσθη κραυγὴ πολέμου ἐνώπιόν μου· [εἶπα] Ἐπακούσεταί μου, ὅτι ἐπλήσθην δικαιοσύνης. 3 ἐλογισάμην ἐν καρδία μου ὅτι ἐπλήσθην δικαιοσύνης ἐν τῷ εὐθηνῆσαί με καὶ πολλὴν γενέσθαι ἐν τέκνοις. 4 ὁ πλοῦτος αὐτῶν διεδόθη εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἡ δόξα αὐτῶν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 5 ὑψώθησαν ἕως τῶν ἄστρων, εἶπαν Οὐ μὴ πέσωσιν· 6 καὶ ἐξύβρισαν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῶν καὶ οὐκ ἤνεγκαν. 7 αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐν ἀποκρύφοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ἤδειν· 8 αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ὑπὲρ τὰ πρὸ αὐτῶν ἔθνη, ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγια κυρίου ἐν βεβηλώσει.

Ps Sal 2:1

t Ψ αλμὸς τ $ilde{\psi}$ Σ αλωμων \cdot περὶ Ιερουσαλημ. ι \dot{E} ν τ $ilde{\psi}$ ὑπερηφανεύεσ $\dot{\Theta}$ αι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐν κρι $\tilde{\psi}$ κατέβαλε τείχη όχυρά, καὶ οὐκ ἐκώλυσας. 2 ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον σου έθνη ἀλλότρια, κατεπατούσαν έν ύποδήμασιν αὐτῶν έν ύπερηφανία, 3 ἀνθ' ὧν οί υίοὶ Ιερουσαλημ ἐμίαναν τὰ ἅγια κυρίου, έβεβηλοῦσαν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ἐν ἀνομίαις. 4 ἕνεκεν τούτων εἶπεν Ἀπορρίψατε αὐτὰ μακρὰν άπ' έμοῦ, οὐκ εὐδοκῶ έν αὐτοῖς. 5 τὸ κάλλος τῆς δόξης αὐτῆς έξουθενώθη ένώπιον τοῦ θεοῦ, ἠτιμώθη έως είς τέλος. 6 οί υίοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἐν αἰχμαλωσία πονηρᾶ, ἐν σφραγῖδι ὁ τράχηλος αὐτῶν, ἐν έπισήμω έν τοῖς ἔθνεσιν. 7 Κατὰ τὰς ὰμαρτίας αὐτῶν ἐποίησεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγκατέλιπεν αὐτοὺς εἰς χεῖφας κατισχυόντων. 8 ἀπέστφεψεν γὰφ τὸ πφόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ ἐλέους αὐτῶν, νέον καὶ πφεσβύτην καὶ τέκνα αὐτῶν εἰς ἄπαξ, ὅτι πονηρὰ ἐποίησαν εἰς ἄπαξ τοῦ μὴ ἀκούειν. 9 καὶ ὁ οὐρανὸς έβαουθύμησεν, καὶ ἡ γῆ έβδελύξατο αὐτούς, ὅτι οὐκ ἐποίησε πᾶς ἄνθοωπος ἐπ' αὐτῆς ὅσα ἐποίησαν. 10 καὶ γνώσεται ἡ γῆ τὰ κρίματά σου πάντα τὰ δίκαια, ὁ θεός. 11 Ἐστησαν τοὺς υίοὺς Ιερουσαλημ είς έμπαιγμὸν ἀντὶ ποονῶν ἐν αὐτῆ· πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰσεπορεύετο κατέναντι τοῦ ἡλίου. 12 ένέπαιζον ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν καθὰ ἐποίουν αὐτοί, ἀπέναντι τοῦ ἡλίου παρεδειγμάτισαν ἀδικίας αὐτῶν. 13 καὶ θυγατέρες Ιερουσαλημ βέβηλοι κατὰ τὸ κρίμα σου, ἀνθ' ὧν αὐταὶ ἐμιαίωσαν αὑτὰς ἐν φυρμῷ ἀναμείξεως. 14 τὴν κοιλίαν μου καὶ τὰ σπλάγχνα μου πονῷ ἐπὶ τούτοις. 15 Ἐγὰ δικαιώσω σε, δ θεός, εν ευθύτητι καρδίας, ότι εν τοῖς κρίμασίν σου ή δικαιοσύνη σου, δ θεός. 16 ότι ἀπέδωκας τοῖς ἁμαρτωλοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν τὰς πονηρὰς σφόδρα. 17 ἀνεκάλυψας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἵνα φανῆ τὸ κρίμα σου, ἐξήλειψας τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς. 18 ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ οὐ θαυμάσει πρόσωπον. 19 Ὠνείδισαν γὰρ ἔθνη Ιερουσαλημ ἐν καταπατήσει, κατεσπάσθη τὸ κάλλος αὐτῆς ἀπὸ θρόνου δόξης. 20 περιεζώσατο σάκκον ἀντὶ ένδύματος εύπρεπείας, σχοινίον περί τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀντὶ στεφάνου. 21 περιείλατο μίτραν δόξης, ήν περιέθηκεν αὐτῆ ὁ θεός· ἐν ἀτιμία τὸ κάλλος αὐτῆς, ἀπερρίφη ἐπὶ τὴν γῆν. 22 Καὶ ἐγὼ είδον καὶ έδεήθην τοῦ προσώπου κυρίου καὶ εἶπον Ἱκάνωσον, κύριε, τοῦ βαρύνεσθαι χεῖρά σου ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν έπαγωγῆ έθνῶν· 23 ὅτι ἐνέπαιξαν καὶ οὐκ ἐφείσαντο ἐν ὀوγῆ καὶ θυμῷ μετὰ μηνίσεως· καὶ συντελεσθήσονται, έὰν μὴ σύ, κύριε, ἐπιτιμήσης αὐτοῖς ἐν ὀργῆ σου. 24 ὅτι οὐκ ἐν ζήλει ἐποίησαν,

άλλ' ἐν ἐπιθυμία ψυχῆς ἐκχέαι τὴν ὀργὴν αὐτῶν εἰς ἡμᾶς ἐν ἁρπάγματι. 25 μὴ χρονίσης, ὁ θεός, τοῦ άποδοῦναι αὐτοῖς εἰς κεφαλάς, τοῦ εἰπεῖν τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ δράκοντος ἐν ἀτιμία. 26 Καὶ οὐκ έχρονισα έως έδειξέν μοι ο θεος την ύβριν αύτοῦ, ἐκκεκεντημένον ἐπὶ τῶν ὀρέων Aἰγύπτου ὑπὲρ έλάχιστον έξουδενωμένον έπὶ γῆς καὶ θαλάσσης· 27 τὸ σῶμα αὐτοῦ διαφερόμενον ἐπὶ κυμάτων ἐν ύβρει πολλῆ, καὶ οὐκ ἦν ὁ Θάπτων, ὅτι ἐξουθένωσεν αὐτὸν ἐν ἀτιμία. 28 Οὐκ ἐλογίσατο ὅτι ἄνθρωπός έστιν, καὶ τὸ ὕστερον οὐκ έλογίσατο. 29 εἶπεν Εγω κύριος γῆς καὶ $θαλάσσης ἔσομαι\cdot$ καὶ οὐκ ἐπέγνωότι ο θεὸς μέγας, κραταιὸς ἐν ἰσχύι αὐτοῦ τῆ μεγάλη. 30 αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῶν οὐρανῶν καὶ κρίνων βασιλεῖς καὶ ἀρχάς· 31 ὁ ἀνιστῶν ἐμὲ εἰς δόξαν καὶ κοιμίζων ὑπερηφάνους εἰς ἀπώλειαν αἰῶνος ἐν άτιμία, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν αὐτόν. 32 Καὶ νῦν ἴδετε, οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, τὸ κρίμα τοῦ κυρίου, ὅτι μέγας βασιλεύς καὶ δίκαιος κρίνων τὴν ὑπ' οὐρανόν. 33 εὐλογεῖτε τὸν θεόν, οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον έν ἐπιστήμη, ὅτι τὸ ἔλεος κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν μετὰ κρί ματος 34 τοῦ διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ άμαςτωλοῦ ἀποδοῦναι άμαςτωλοῖς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὰ ἔςγα αὐτῶν 35 καὶ έλεῆσαι δίκαιον ἀπὸ ταπεινώσεως ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀποδοῦναι ἁμαρτωλῷ ἀνθ' ὧν ἐποίησεν δικαίφ. 36 ότι χρηστὸς ὁ κύριος τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ὑπομονῆ ποιῆσαι κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ παρεστάναι διὰ παντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι. 37 εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον δούλων αὐτοῦ.

Ps Sal 3:1

τ Ψαλμός τῷ Σαλωμων· περὶ δικαίων. Ι Ίνα τί ὑπνοῖς, ψυχή, καὶ οὐκ εὐλογεῖς τὸν κύριον; ὕμνον καινὸν ψάλατε τῷ θεῷ τῷ αἰνετῷ. 2 ψάλλε καὶ γρηγόρησον ἐπὶ τὴν γρηγόρησιν αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ θεῷ ἐξ ἀγαθῆς καρδίας. 3 δίκαιοι μνημονεύουσιν διὰ παντὸς τοῦ κυρίου, ἐν ἐξομολογήσει καὶ δικαιώσει τὰ κρίματα κυρίου. 4 οὐκ ὁλιγωρήσει δίκαιος παιδευόμενος ὑπὸ κυρίου, ἡ εὐδοκία αὐτοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου. 5 Προσέκοψεν ὁ δίκαιος καὶ ἐδικαίωσεν τὸν κύριον, ἔπεσεν καὶ ἀποβλέπει τί ποιήσει αὐτῷ ὁ θεός, ἀποσκοπεύει ὅθεν ἥξει σωτηρία αὐτοῦ. 6 ἀλήθεια τῶν δικαίων παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτῶν, οὐκ αὐλίζεται ἐν οἴκω δικαίου ἁμαρτία ἐφ' ἀμαρτίαν· 7 ἐπισκέπτεται διὰ παντὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὁ δίκαιος τοῦ ἐξᾶραι ἀδικίαν ἐν παραπτώματι αὐτοῦ. 8 ἐξιλάσατο περὶ ἀγνοίας ἐν νηστεία καὶ ταπεινώσει ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ κύριος καθαρίζει πᾶν ἄνδρα ὅσιον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 9 Προσέκοψεν ἁμαρτωλὸς καὶ καταρᾶται ζωὴν αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ καὶ ἀδῖνας μητρός. 10 προσέθηκεν ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας τῆ ζωῆ αὐτοῦ· ἔπεσεν, ὅτι πονηρὸν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀναστήσεται. 11 ἡ ἀπώλεια τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐ μνησθήσεται, ὅταν ἐπισκέπτηται δικαίους. 12 αὕτη ἡ μερὶς τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν κύριον ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἐν φωτὶ κυρίου καὶ οὐκ ἐκλείψει ἔτι.

Ps Sal 4:1

t Διαλογή τοῦ Σαλωμων· τοῖς ἀνθοωπαρέσκοις. 1 'Ίνα τί σύ, βέβηλε, κάθησαι ἐν συνεδρίω ὁσίων καὶ ἡ καρδία σου μακρὰν ἀφέστηκεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἐν παρανομίαις παροργίζων τὸν θεὸν Ισραηλ; 2 περισσὸς ἐν λόγοις, περισσὸς ἐν σημειώσει ὑπὲρ πάντας, ὁ σκληρὸς ἐν λόγοις κατακρῖναι ἁμαρτωλοὺς ἐν κρίσει· 3 καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐπ' αὐτὸν ὡς ἐν ζήλει, καὶ αὐτὸς ἔνοχος ἐν ποικιλία

άμαςτιῶν καὶ ἐν ἀκρασίαις. 4 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν γυναῖκα ἄνευ διαστολῆς, ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ψευδής ἐν συναλλάγματι μεθ' ὅρκου. 5 ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἀποκρύφοις ἁμαρτάνει ὡς οὐχ ὁρώμενος, έν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ λαλεῖ πάση γυναικὶ ἐν συνταγῆ κακίας· ταχὺς εἰσόδω εἰς πᾶσαν οἰκίαν ἐν ίλαρότητι ως ἄκακος. 6 Ἐξάραι ὁ θεὸς τοὺς ἐν ὑποκρίσει ζῶντας μετὰ ὁσίων, ἐν φθορῷ σαρκὸς αὐτοῦ καὶ πενία τὴν ζωὴν αὐτοῦ· 7 ἀνακαλύψαι ὁ θεὸς τὰ ἔργα ἀνθρώπων ἀνθρωπαρέσκων, ἐν καταγέλωτι καὶ μυκτηρισμῷ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 8 καὶ δικαιώσαισαν ὅσιοι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐν τῷ ἐξαίρεσθαι άμαςτωλοὺς ἀπὸ προσώπου δικαίου, ἀνθρωπάρεσκον λαλοῦντα νόμον μετὰ δόλου. 9 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐπ' οἶκον ἀνδρὸς ἐν εὐσταθείᾳ ὡς ὄφις διαλῦσαι σοφίαν ἀλλήλων ἐν λόγοις παρανόμων. 10 οί λόγοι αὐτοῦ παραλογισμοὶ εἰς πρᾶξιν ἐπιθυμίας ἀδίκου, οὐκ ἀπέστη, ἕως ἐνίκησεν σκορπίσαι ως ἐν όρφανία· 11 καὶ ἠρήμωσεν οἶκον ἕνεκεν ἐπιθυμίας παρανόμου, παρελογίσατο ἐν λόγοις, ὅτι οὐκ ἔστιν όρῶν καὶ κρίνων· 12 ἐπλήσθη ἐν παρανομία ἐν ταύτη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπ' οἶκον ἕτερον όλεθρεῦσαι ἐν λόγοις ἀναπτερώσεως. 13 οὐκ ἐμπίπλαται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ὡς ἄδης ἐν πᾶσι τούτοις. 14 Γ ένοιτο, κύριε, $\dot{\eta}$ μερὶς αὐτοῦ ἐν ἀτιμία ἐνώπιόν σου, $\dot{\eta}$ ἔξοδος αὐτοῦ ἐν στεναγμοῖς καὶ $\dot{\eta}$ εἴσοδος αὐτοῦ ἐν ἀρᾶ· 15 ἐν ὀδύναις καὶ πενία καὶ ἀπορία ἡ ζωὴ αὐτοῦ, κύριε, ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐν λύπαις καὶ ἡ έξεγερσις αὐτοῦ ἐν ἀπορίαις. 16 ἀφαιρεθείη ὕπνος ἀπὸ κροτάφων αὐτοῦ ἐν νυκτί, ἀποπέσοι ἀπὸ παντὸς ἔργου χειρῶν αὐτοῦ ἐν ἀτιμίᾳ. 17 κενὸς χερσὶν αὐτοῦ εἰσέλθοι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐλλιπὴς ὁ οἶκος αύτοῦ ἀπὸ παντός, οδ ἐμπλήσει ψυχὴν αὐτοῦ· 18 ἐν μονώσει ἀτεκνίας τὸ γῆρας αὐτοῦ εἰς ἀνάλημψιν. 19 Σκοςπισθείησαν σάρκες ἀνθρωπαςέσκων ὑπὸ θηρίων, καὶ ὀστᾶ παρανόμων κατέναντι τοῦ ἡλίου ἐν άτιμία. 20 ὀφθαλμοὺς ἐκκόψαισαν κόρακες ὑποκρινομένων, ὅτι ἠρήμωσαν οἴκους πολλοὺς ἀνθρώπων έν άτιμία καὶ ἐσκόρπισαν ἐν ἐπιθυμία 21 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν θεοῦ καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεὸν ἐν άπασι τούτοις καὶ παρώργισαν τὸν θεὸν καὶ παρώξυναν. 22 ἐξάραι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, ὅτι ψυχὰς ἀκάκων παραλογισμῷ ὑπεκρίνοντο. 23 Μακάριοι οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἐν ἀκακίᾳ αὐτῶν· ὁ κύριος ρύσεται αὐτοὺς ἀπὸ ἀνθρώπων δολίων καὶ ἁμαρ τωλῶν καὶ ῥύσεται ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς σκανδάλου παρανόμου. 24 έξάραι ο θεος τους ποιούντας έν ύπερηφανία πᾶσαν ἀδικίαν, ὅτι κριτής μέγας καὶ κραταιὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν δι' καιοσύνη. 25 γένοιτο, κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐπὶ πάντας τοὺς άγαπῶντάς σε.

Ps Sal 5:1

t Ψαλμὸς τῷ Σαλωμων. 1 Κύριε ὁ θεός, αἰνέσω τῷ ὀνόματί σου ἐν ἀγαλλιάσει, ἐν μέσῳ ἐπισταμένων τὰ κρίματά σου τὰ δίκαια· 2 ὅτι σὺ χρηστὸς καὶ ἐλεήμων, ἡ καταφυγὴ τοῦ πτωχοῦ· ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. 3 οὐ γὰρ λήψεταί [τις] σκῦλα παρὰ ἀνδρὸς δυνατοῦ· καὶ τίς λήψεται ἀπὸ πάντων, ὧν ἐποίησας, ἐὰν μὴ σὺ δῷς; 4 ὅτι ἄνθρωπος καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ παρὰ σοῦ ἐν σταθμῷ· οὐ προσθήσει τοῦ πλεονάσαι παρὰ τὸ κρίμα σου, ὁ θεός. 5 Ἐν τῷ θλίβεσθαι ἡμᾶς ἐπικαλεσόμεθά σε εἰς βοήθειαν, καὶ σὺ οὐκ ἀποστρέψη τὴν δέησιν ἡμῶν, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ. 6 μὴ βαρύνης τὴν χεῖρά σου ἐφ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ δι' ἀνάγκην ἁμάρτωμεν. 7 καὶ ἐὰν μὴ ἐπιστρέψης ἡμᾶς, οὐκ ἀφεξόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ σὲ ἥξομεν. 8 ἐὰν γὰρ πεινάσω, πρὸς σὲ κεκράξομαι, ὁ θεός, καὶ σὺ δώσεις μοι. 9 Τὰ πετεινὰ καὶ τοὺς ἰχθύας σὺ τρέφεις ἐν τῷ διδόναι σε ὑετὸν ἐρήμοις εἰς ἀνατολὴν χλόης· 10 ἡτοίμασας χορτάσματα ἐν ἐρήμω παντὶ ζῶντι, καὶ ἐὰν πεινάσωσιν, πρὸς σὲ

ἀροῦσιν πρόσωπον αὐτῶν. 11 τοὺς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας καὶ λαοὺς σὺ τρέφεις, ὁ θεός, καὶ πτωχοῦ καὶ πένητος ἡ ἐλπὶς τίς ἐστιν εἰ μὴ σύ, κύριε; 12 καὶ σὺ ἐπακούση· ὅτι τίς χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς ἀλλ' ἢ σὺ εὐφρᾶναι ψυχὴν ταπεινοῦ ἐν τῷ ἀνοῖξαι χεῖρά σου ἐν ἐλέει; 13 Ἡ χρηστότης ἀνθρώπου ἐν φειδοῖ καὶ ἡ αὕριον, καὶ ἐὰν δευτερώση ἄνευ γογγυσμοῦ, καὶ τοῦτο θαυμάσειας. 14 τὸ δὲ δόμα σου πολὺ μετὰ χρηστότητος καὶ πλούσιον, καὶ οὖ ἐστιν ἡ ἐλπὶς ἐπὶ σέ, οὐ φείσεται ἐν δόματι. 15 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ἔλεός σου, κύριε, ἐν χρηστότητι. 16 Μακάριος οὖ μνημονεύει ὁ θεὸς ἐν συμμετρία αὐταρκείας· ἐὰν ὑπερπλεονάση ὁ ἄνθρωπος, ἐξαμαρτάνει. 17 ἱκανὸν τὸ μέτριον ἐν δικαιοσύνη, καὶ ἐν τούτψ ἡ εὐλογία κυρίου εἰς πλησμονὴν ἐν δικαιοσύνη. 18 εὐφρανθείησαν οἱ φοβούμενοι κύριον ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἡ χρηστότης σου ἐπὶ Ισραηλ ἐν τῆ βασιλεία σου. 19 εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου, ὅτι αὐτὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Ps Sal 6:1

t Έν ἐλπίδι· τῷ Σαλωμων. 1 Μακάριος ἀνήρ, οὖ ἡ καρδία αὐτοῦ ἑτοίμη ἐπικαλέσασθαι τὸ ὄνομα κυρίου· ἐν τῷ μνημονεύειν αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. 2 αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατευθύνονται ὑπὸ κυρίου, καὶ πεφυλαγμένα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ὑπὸ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. 3 ἀπὸ ὁράσεως πονηρῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ οὐ ταραχθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἐν διαβάσει ποταμῶν καὶ σάλῳ θαλασσῶν οὐ πτοηθήσεται. 4 ἐξανέστη ἐξ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησεν τῷ ὀνόματι κυρίου, ἐπ' εὐσταθεία καρδίας αὐτοῦ ἐξύμνησεν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· 5 καὶ ἐδεήθη τοῦ προσώπου κυρίου περὶ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ κύριος εἰσήκουσεν προσευχὴν παντὸς ἐν φόβῳ θεοῦ. 6 καὶ πᾶν αἴτημα ψυχῆς ἐλπιζούσης πρὸς αὐτὸν ἐπιτελεῖ ὁ κύριος· εὐλογητὸς κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἐν ἀληθεία.

Ps Sal 7:1

t Τῷ Σαλωμων ἐπιστροφῆς. 1 Μὴ ἀποσκηνώσης ἀφ' ἡμῶν, ὁ θεός, ἵνα μὴ ἐπιθῶνται ἡμῖν οἱ ἐμίσησαν ἡμᾶς δωρεάν. 2 ὅτι ἀπώσω αὐτούς, ὁ θεός μὴ πατησάτω ὁ ποὺς αὐτῶν κληρονομίαν ἀγιάσματός σου. 3 σὺ ἐν θελήματί σου παίδευσον ἡμᾶς καὶ μὴ δῷς ἔθνεσιν. 4 ἐὰν γὰρ ἀποστείλης θάνατον, σὺ ἐντελῆ αὐτῷ περὶ ἡμῶν 5 ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οὐκ ὀργισθήση τοῦ συντελέσαι ἡμᾶς. 6 Ἐν τῷ κατασκηνοῦν τὸ ὄνομά σου ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐλεηθη σόμεθα, καὶ οὐκ ἰσχύσει πρὸς ἡμᾶς ἔθνος. 7 ὅτι σὺ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐπικαλεσόμεθά σε, καὶ σὺ ἐπακούση ἡμῶν. 8 ὅτι σὺ οἰκτιρήσεις τὸ γένος Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐκ ἀπώση. 9 καὶ ἡμεῖς ὑπὸ ζυγόν σου τὸν αἰῶνα καὶ μάστιγα παιδείας σου. 10 κατευθυνεῖς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀντιλήψεώς σου τοῦ ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ιακωβ εἰς ἡμέραν ἐν ἡ ἐπηγγείλω αὐτοῖς.

Ps Sal 8:1

t Τῷ Σαλωμων εἰς νεῖκος. 1 Θλῖψιν καὶ φωνὴν πολέμου ἤκουσεν τὸ οὖς μου, φωνὴν σάλπιγγος ἤχούσης σφαγὴν καὶ ὅλεθρον 2 φωνὴ λαοῦ πολλοῦ ὡς ἀνέμου πολλοῦ σφόδρα, ὡς καταιγὶς πυρὸς πολλοῦ φερομένου δι' ἐρήμου. 3 καὶ εἶπα [ἐν] τῆ καρδία μου Ποῦ ἄρα κρινεῖ αὐτὸν ὁ θεός; 4 φωνὴν ἤκουσα εἰς Ιερουσαλημ πόλιν ἁγιάσματος 5 συνετρίβη ἡ ὀσφύς μου ἀπὸ ἀκοῆς, παρελύθη γόνατά μου, ἐφοβήθη ἡ καρδία μου, ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου ὡς λίνον. 6 εἶπα Κατευθυνοῦσιν ὁδοὺς αὐτῶν ἐν

δικαιοσύνη. 7 Άνελογισάμην τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐδικαίωσα τὸν θεὸν έν τοῖς κρίμασιν αὐτοῦ τοῖς ἀπ' αἰῶνος. 8 ἀνεκάλυψεν ὁ θεὸς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐναντίον τοῦ ἡλίου, έγνω πᾶσα ή γῆ τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ τὰ δίκαια. 9 ἐν καταγαίοις κρυφίοις αἱ παρανομίαι αὐτῶν ἐν παροργισμῷ· υίὸς μετὰ μητρὸς καὶ πατήρ μετὰ θυγατρὸς συνεφύροντο. 10 ἐμοιχῶντο ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, συνέθεντο αὑτοῖς συνθήκας μετὰ ὅρκου περὶ τούτων. 11 τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ διηρπάζοσαν ως μὴ ὄντος κληρονόμου λυτρουμένου. 12 ἐπατοῦσαν τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἀπὸ πάσης άκαθαρσίας καὶ ἐν ἀφέδρφ αἵματος ἐμίαναν τὰς θυσίας ὡς κρέα βέβηλα. 13 οὐ παρέλιπον ἁμαρτίαν, ήν ούκ ἐποίησαν ὑπὲρ τὰ ἔθνη. 14 Δ ιὰ τοῦτο ἐκέρασεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα πλανήσεως, ἐπότισεν αὐτοὺς ποτήριον οἴνου ἀκράτου εἰς μέθην. 15 ἤγαγεν τὸν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, τὸν παίοντα κραταιῶς, ἔκρινεν τὸν πόλεμον ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ τὴν γῆν αὐτῆς. 16 ἀπήντησαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς μετὰ χαρᾶς, εἶπαν αὐτῷ Ἐπευκτὴ ἡ ὁδός σου, δεῦτε εἰσέλθατε μετ' εἰρήνης. 17 ώμάλισαν όδοὺς τραχείας ἀπὸ εἰσόδου αὐτοῦ, ἤνοιξαν πύλας ἐπὶ Ιερουσαλημ, ἐστεφάνωσαν τείχη αὐτῆς. 18 Είσηλθεν ως πατής είς οίκον υίων αὐτοῦ μετ' είςήνης, ἔστησεν τοὺς πόδας αὐτοῦ μετὰ ἀσφαλείας πολλής. 19 κατελάβετο τὰς πυργοβάρεις αὐτής καὶ τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ, ὅτι ὁ θεὸς ἤγαγεν αὐτὸν μετὰ ἀσφαλείας ἐν τῆ πλανήσει αὐτῶν. 20 ἀπώλεσεν ἄρχοντας αὐτῶν καὶ πᾶν σοφὸν ἐν βουλῆ, έξέχεεν τὸ αἷμα τῶν οἰκούντων Ιερουσαλημ ως ὕδωρ ἀκα θαρσίας. 21 ἀπήγαγεν τοὺς υίοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἃ ἐγέννησαν ἐν βεβηλώσει. 22 Ἐποίησαν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καθὼς οί πατέρες αὐτῶν, ἐμίαναν Ιερουσαλημ καὶ τὰ ἡγιασμένα τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ. 23 ἐδικαιώθη ὁ θεὸς ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς, καὶ οἱ ὅσιοι τοῦ θεοῦ ὡς ἀρνία ἐν ἀκακία ἐν μέσφ αὐτῶν. 24 αἰνετὸς κύοιος ὁ κοίνων πᾶσαν τὴν γῆν ἐν δικαιοσύνη αὐτοῦ. 25 Ίδοὺ δή, ὁ θεός, ἔδειξας ήμῖν τὸ κρίμα σου ἐν τῇ δικαιο σύνη σου, εἰδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν τὰ κρίματά σου, ὁ θεός. 26 έδικαιώσαμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἔντιμον εἰς αἰῶνας, ὅτι σὺ ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης κοίνων τὸν Ισοαηλ έν παιδεία. 27 ἐπίστρεψον, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καὶ οἰκτίρησον ἡμᾶς· 28 συνάγαγε τὴν διασποράν Ισραηλ μετὰ ἐλέους καὶ χρηστότητος, ὅτι ἡ πίστις σου μεθ' ἡμῶν. 29 καὶ ἡμεῖς έσκληρύναμεν τὸν τράχηλον ήμῶν, καὶ σὺ παιδευτής ήμῶν εἶ. 30 μὴ ὑπερίδης ήμᾶς, ὁ θεὸς ήμῶν, ἵνα μη καταπίωσιν ήμᾶς έθνη ως μη όντος λυτρουμένου. 31 καὶ σὺ ὁ θεὸς ήμῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σὲ ή έλπὶς ἡμῶν, κύριε: 32 καὶ ἡμεῖς οὐκ ἀφεξόμεθά σου, ὅτι χρηστὰ τὰ κρίματά σου ἐφ' ἡμᾶς. 33 ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἡ εὐδοκία εἰς τὸν αἰῶνα· κύριε σωτὴρ ἡμῶν, οὐ σαλευθησόμεθα ἔτι τὸν αἰῶνα χρόνον. 34 αίνετὸς κύριος ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτοῦ ἐν στόματι δσίων, καὶ εὐλογημένος Ισραηλ ὑπὸ χυρίου είς τὸν αίωνα.

Ps Sal 9:1

t Τῷ Σαλωμων εἰς ἔλεγχον. 1 Ἐν τῷ ἀπαχθῆναι Ισραηλ ἐν ἀποικεσία εἰς γῆν ἀλλοτρίαν ἐν τῷ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπὸ κυρίου τοῦ λυτρωσαμένου αὐτοὺς ἀπερρίφησαν ἀπὸ κληρονομίας, ῆς ἔδωκεν αὐτοῖς κύριος. 2 ἐν παντὶ ἔθνει ἡ διασπορὰ τοῦ Ισραηλ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, ἵνα δικαιωθῆς, ὁ θεός, ἐν τῆ δικαιοσύνη σου ἐν ταῖς ἀνο μίαις ἡμῶν, ὅτι σὺ κριτὴς δίκαιος ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. 3 οὐ γὰρ κρυβήσεται ἀπὸ τῆς γνώσεώς σου πᾶς ποιῶν ἄδικα, καὶ αἱ δικαιοσύναι τῶν ὁσίων σου ἐνώπιόν σου, κύριε καὶ ποῦ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς γνώσεώς σου, ὁ θεός; 4 Τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν

έκλογῆ καὶ ἐξουσία τῆς ψυχῆς ἡμῶν τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν ἐν ἔργοις χειρῶν ἡμῶν· καὶ ἐν τῆ δικαιοσύνη σου ἐπισκέπτη υἰοὺς ἀνθρώπων. 5 ὁ ποιῶν δικαιοσύνην θησαυρίζει ζωὴν αὐτῷ παρὰ κυρίω, καὶ ὁ ποιῶν ἀδικίαν αὐτὸς αἴτιος τῆς ψυχῆς ἐν ἀπωλεία· τὰ γὰρ κρίματα κυρίου ἐν δικαιοσύνη κατ' ἄνδρα καὶ οἶκον. 6 Τίνι χρηστεύση, ὁ θεός, εἰ μὴ τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸν κύριον; καθαριεῖς ἐν ἀμαρτίαις ψυχὴν ἐν ἐξομολογήσει, ἐν ἐξαγορίαις, ὅτι αἰσχύνη ἡμῶν καὶ τοῖς προσώποις ἡμῶν περὶ ἀπάντων. 7 καὶ τίνι ἀφήσεις ἀμαρτίας εἰ μὴ τοῖς ἡμαρτηκόσιν; δικαίους εὐλογήσεις καὶ οὐκ εὐθυνεῖς περὶ ὧν ἡμάρτοσαν, καὶ ἡ χρηστότης σου ἐπὶ ἀμαρτάνοντας ἐν μεταμελεία. 8 Καὶ νῦν σὰ ὁ θεός, καὶ ἡμεῖς λαός, ὁν ἡγάπησας· ἰδὲ καὶ οἰκτίρησον, ὁ θεὸς Ισραηλ, ὅτι σοί ἐσμεν, καὶ μὴ ἀποστήσης ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἵνα μὴ ἐπιθῶνται ἡμῖν. 9 ὅτι σὰ ἡρετίσω τὸ σπέρμα Αβρααμ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἔθου τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς, κύριε, καὶ οὐκ ἀπώση εἰς τὸν αἰῶνα. 10 ἐν διαθήκη διέθου τοῖς πατράσιν ἡμῶν περὶ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐλπιοῦμεν ἐπὶ σὲ ἐν ἐπιστροφῆ ψυχῆς ἡμῶν. 11 τοῦ κυρίου ἡ ἐλεημοσύνη ἐπὶ οἶκον Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι.

Ps Sal 10:1

t Έν ὕμνοις· τῷ Σαλωμων. 1 Μακάριος ἀνήρ, οὖ ὁ κύριος ἐμνήσθη ἐν ἐλεγμῷ, καὶ ἐκυκλώθη ἀπὸ ὁδοῦ πονηρᾶς ἐν μάστιγι καθαρισθήναι ἀπὸ ἁμαρτίας τοῦ μὴ πληθῦναι. 2 ὁ ἑτοιμάζων νῶτον εἰς μάστιγας καθαρισθήσεται· χρηστὸς γὰρ ὁ κύριος τοῖς ὑπομένουσιν παιδείαν. 3 ὀρθώσει γὰρ ὁδοὺς δικαίων καὶ οὐ διαστρέψει ἐν παιδεία, καὶ τὸ ἔλεος κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἐν ἀληθεία. 4 καὶ μνησθήσεται κύριος τῶν δούλων αὐτοῦ ἐν ἐλέει· ἡ γὰρ μαρτυρία ἐν νόμῳ διαθήκης αἰωνίου, ἡ μαρτυρία κυρίου ἐπὶ ὁδοὺς ἀνθρώπων ἐν ἐπισκοπῆ. 5 Δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος ἡμῶν ἐν κρίμασιν αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ Ισραηλ αἰνέσει τῷ ὀνόματι κυρίου ἐν εὐφροσύνη. 6 καὶ ὅσιοι ἐξομολογήσονται ἐν ἐκκλησία λαοῦ, καὶ πτωχοὺς ἐλεήσει ὁ θεὸς ἐν εὐφροσύνη Ισραηλ· 7 ὅτι χρηστὸς καὶ ἐλεήμων ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ συναγωγαὶ Ισραηλ δοξάσουσιν τὸ ὄνομα κυρίου. 8 τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία ἐπὶ οἶκον Ισραηλ εἰς εὐφροσύνην αἰώνιον.

Ps Sal 11:1

Τῷ Σαλωμων εἰς προσδοκίαν. Ι Σαλπίσατε ἐν Σιων ἐν σάλπιγγι σημασίας ἁγίων, κηρύξατε ἐν Ιερουσαλημ φωνὴν εὐαγγελιζομένου ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς Ισραηλ ἐν τῆ ἐπισκοπῆ αὐτῶν. 2 στῆθι, Ιερουσαλημ, ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ ἰδὲ τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν συνηγμένα εἰς ἄπαξ ὑπὸ κυρίου. 3 ἀπὸ βορρᾶ ἔρχονται τῆ εὐφροσύνη τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἐκ νήσων μακρόθεν συνήγαγεν αὐτοὺς ὁ θεός. 4 ὄρη ὑψηλὰ ἐταπείνωσεν εἰς ὁμαλισμὸν αὐτοῖς, οἱ βουνοὶ ἐφύγοσαν ἀπὸ εἰσόδου αὐτῶν 5 οἱ δρυμοὶ ἐσκίασαν αὐτοῖς ἐν τῆ παρόδω αὐτῶν, πᾶν ξύλον εὐωδίας ἀνέτειλεν αὐτοῖς ὁ θεός, 6 ἵνα παρέλθη Ισραηλ ἐν ἐπισκοπῆ δόξης θεοῦ αὐτῶν. 7 Ἔνδυσαι, Ιερουσαλημ, τὰ ἱμάτια τῆς δόξης σου, ἑτοίμασον τὴν στολὴν τοῦ ἁγιάσματός σου ὅτι ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἀγαθὰ Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι.
8 ποιήσαι κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ Ισραηλ καὶ Ιερουσαλημ, ἀναστήσαι κύριος τὸν Ισραηλ ἐν ὀνόματι δόξης αὐτοῦ· 9 τοῦ κυρίου τὸ ἔλεος ἐπὶ τὸν Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι.

Ps Sal 12:1

τ Τῷ Σαλωμων ἐν γλώσση παρανόμων. 1 Κύριε, ἑῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀνδρὸς παρανόμου καὶ πονηροῦ, ἀπὸ γλώσσης παρανόμου καὶ ψιθύρου καὶ λαλούσης ψευδῆ καὶ δόλια. 2 ἐν ποικιλία στροφῆς οἱ λόγοι τῆς γλώσσης ἀνδρὸς πονηροῦ ὥσπερ ἐν λαῷ πῦρ ἀνάπτον καλλονὴν αὐτοῦ. 3 ἡ παροικία αὐτοῦ ἐμπρῆσαι οἴκους ἐν γλώσση ψευδεῖ, ἐκκόψαι δένδρα εὐφροσύνης φλογιζούσης παρανόμους, συγχέαι οἴκους ἐν πολέμω χείλεσιν ψιθύροις. 4 Μακρύναι ὁ θεὸς ἀπὸ ἀκάκων χείλη παρανόμων ἐν ἀπορία, καὶ σκορπισθείησαν ὀστᾶ ψιθύρων ἀπὸ φοβουμένων κύριον ἐν πυρὶ φλογὸς γλῶσσα ψίθυρος ἀπόλοιτο ἀπὸ ὁσίων. 5 φυλάξαι κύριος ψυχὴν ἡσύχιον μισοῦσαν ἀδίκους, καὶ κατευθύναι κύριος ἄνδρα ποιοῦντα εἰρήνην ἐν οἴκω. 6 τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία ἐπὶ Ισραηλ παίδα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἅπαξ, καὶ ὅσιοι κυρίου κληρονομήσαισαν ἐπαγγελίας κυρίου.

Ps Sal 13:1

t Τῷ Σαλωμων ψαλμός· παράκλησις τῶν δικαίων. 1 Δεξιὰ κυρίου ἐσκέπασέν με, δεξιὰ κυρίου ἐφείσατο ἡμῶν· 2 ὁ βραχίων κυρίου ἔσωσεν ἡμᾶς ἀπὸ ρομφαίας διαπορευομένης, ἀπὸ λιμοῦ καὶ θανάτου ἀμαρτωλῶν. 3 θηρία ἐπεδράμοσαν αὐτοῖς πονηρά· ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν ἐτίλλοσαν σάρκας αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς μύλαις ἔθλων ὀστᾶ αὐτῶν· 4 καὶ ἐκ τούτων ἀπάντων ἐρρύσατο ἡμᾶς κύριος. 5 Ἐταράχθη ὁ εὐσεβὴς διὰ τὰ παραπτώματα αὐτοῦ, μήποτε συμπαραληφθῆ μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν· 6 ὅτι δεινὴ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ οὐχ ἄψεται δικαίου οὐδὲν ἐκ πάντων τούτων. 7 ὅτι οὐχ ὁμοία ἡ παιδεία τῶν δικαίων ἐν ἀγνοία καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀμαρτωλῶν. 8 ἐν περιστολῆ παιδεύεται δίκαιος, ἵνα μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἀμαρτωλὸς τῷ δικαίω· 9 ὅτι νουθετήσει δίκαιον ὡς υίὸν ἀγαπήσεως, καὶ ἡ παιδεία αὐτοῦ ὡς πρωτοτόκου. 10 ὅτι φείσεται κύριος τῶν ὁσίων αὐτοῦ καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψει ἐν παιδεία. 11 ἡ γὰρ ζωὴ τῶν δικαίων εἰς τὸν αἰῶνα· ἀμαρτωλοὶ δὲ ἀρθήσονται εἰς ἀπώλειαν, καὶ οὐχ εὐρεθήσεται μνημόσυνον αὐτῶν ἔτι· 12 ἐπὶ δὲ τοὺς ὁσίους τὸ ἔλεος κυρίου, καὶ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ps Sal 14:1

τ "Υμνος τῷ Σαλωμων. 1 Πιστὸς κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἐν ἀληθεία, τοῖς ὑπομένουσιν παιδείαν αὐτοῦ, 2 τοῖς πορευομένοις ἐν δικαιοσύνη προσταγμάτων αὐτοῦ, ἐν νόμῳ, ῷ ἐνετείλατο ἡμῖν εἰς ζωὴν ἡμῶν. 3 ὅσιοι κυρίου ζήσονται ἐν αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ παράδεισος τοῦ κυρίου, τὰ ξύλα τῆς ζωῆς, ὅσιοι αὐτοῦ. 4 ἡ φυτεία αὐτῶν ἐρριζωμένη εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἐκτιλήσονται πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ· 5 ὅτι ἡ μερὶς καὶ κληρονομία τοῦ θεοῦ ἐστιν Ισραηλ. 6 Καὶ οὐχ οὕτως οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ παράνομοι, οἱ ἡγάπησαν ἡμέραν ἐν μετοχῆ ἁμαρτίας αὐτῶν· 7 ἐν μικρότητι σαπρίας ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ θεοῦ. 8 ὅτι ὁδοὶ ἀνθρώπων γνωσταὶ ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ παντός, καὶ ταμίεια καρδίας ἐπίσταται πρὸ τοῦ γενέσθαι. 9 διὰ τοῦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἄδης καὶ σκότος καὶ ἀπώλεια, καὶ οὐχ εὐρεθήσονται ἐν ἡμέρα ἐλέους δικαίων· 10 οἱ δὲ ὅσιοι κυρίου κληρονομήσουσιν ζωὴν ἐν εὐφροσύνη.

Ps Sal 15:1

τ Ψαλμὸς τῷ Σαλωμων μετὰ ἀδῆς. 1 Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομα κυρίου, εἰς βοήθειαν ήλπισα τοῦ θεοῦ Ιακωβ καὶ ἐσώθην· ὅτι ἐλπὶς καὶ καταφυγὴ τῶν πτωχῶν σύ, ὁ θεός. 2 τίς γὰο ἰσχύει, ὁ θεός, εἰ μὴ ἐξομολογήσασθαί σοι ἐν ἀληθεία; καὶ τί δυνατὸς ἄνθοωπος εἰ μὴ έξομολογήσασθαι τῷ ὀνό ματί σου; 3 ψαλμὸν καινὸν μετὰ ὠδῆς ἐν εὐφροσύνη καρδίας, καρπὸν χειλέων έν ὀργάνω ἡρμοσμένω γλώσσης, ἀπαρχὴν χειλέων ἀπὸ καρδίας ὁσίας καὶ δικαίας, 4 ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται είς τὸν αίῶνα ἀπὸ κακοῦ, φλὸξ πυρὸς καὶ ὀργὴ ἀδίκων οὐχ ἄψεται αὐτοῦ, 5 όταν έξέλθη έπι άμαρτωλούς ἀπὸ προσώπου κυρίου όλεθρεῦσαι πᾶσαν ὑπόστασιν άμαρτωλῶν· 6 ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ θεοῦ ἐπὶ δικαίους εἰς σωτηρίαν. 7 Λιμὸς καὶ δομφαία καὶ θάνατος ἀπὸ δικαίων μακράν, φεύξονται γὰρ ώς διωκόμενοι πολέμου ἀπὸ ὁσίων 8 καταδιώξονται δὲ ἁμαρτωλούς καὶ καταλήμψονται, καὶ οὐκ ἐκφεύξονται οἱ ποιοῦντες ἀνομίαν τὸ κρίμα κυρίου· 9 ως ὑπὸ πολεμίων έμπείρων καταλημφθήσονται, το γάρ σημεῖον τῆς ἀπωλείας ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν. 10 καὶ ἡ κληρονομία τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπώλεια καὶ σκότος, καὶ αἱ ἀνομίαι αὐτῶν διώξονται αὐτοὺς ἕως ἄδου κάτω. ΙΙ ή κληρονομία αὐτῶν οὐχ εύρεθήσεται τοῖς τέκνοις αὐτῶν, αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἐξερημώσουσιν οἴκους ἁμαρτωλῶν· 12 καὶ ἀπολοῦνται ἁμαρτωλοὶ ἐν ἡμέρρ κρίσεως κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅταν έπισκέπτηται ο θεος τὴν γῆν ἐν κρίματι αὐτοῦ· 13 οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν κύριον ἐλεηθήσονται ἐν αὐτῆ καὶ ζήσονται ἐν τῆ ἐλεημοσύνη τοῦ θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Ps Sal 16:1

τ "Υμνος τῷ Σαλωμων εἰς ἀντίληψιν ὁσίοις. Ι Έν τῷ νυστάξαι ψυχήν μου ἀπὸ κυρίου παρὰ μικρὸν ώλίσθησα ἐν καταφορᾶ ὑπνούντων μακρὰν ἀπὸ θεοῦ, 2 παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη ἡ ψυχή μου εἰς θάνατον σύνεγγυς πυλῶν ἄδου μετὰ ἁμαρτωλοῦ 3 ἐν τῷ διενεχθῆναι ψυχήν μου ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ισραηλ, εἰ μὴ δ κύριος άντελάβετό μου τῷ ἐλέει αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. 4 ἔνυξέν με ὡς κέντρον ἵππου ἐπὶ τὴν γρηγόρησιν αὐτοῦ, ὁ σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ μου ἐν παντὶ καιρῷ ἔσωσέν με. 5 Ἐξομολογήσομαί σοι, δ θεός, ὅτι ἀντελάβου μου εἰς σωτηρίαν καὶ οὐκ ἐλογίσω με μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἀπώλειαν. 6 μη ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός, μηδὲ τὴν μνήμην σου ἀπὸ καρδίας μου ἕως θανάτου. 7 έπικράτησόν μου, ο θεός, ἀπὸ ἁμαρτίας πονηρᾶς καὶ ἀπὸ πάσης γυναικὸς πονηρᾶς σκανδαλιζούσης ἄφρονα. 8 καὶ μὴ ἀπατησάτω με κάλλος γυναικὸς παρανομούσης καὶ παντὸς ὑποκειμένου ἀπὸ άμαρτίας άνωφελοῦς. 9 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου κατεύθυνον ἐν τόπφ σου καὶ τὰ διαβήματά μου ἐν τῆ μνήμη σου διαφύλαξον. 10 τὴν γλῶσσάν μου καὶ τὰ χείλη μου ἐν λόγοις ἀληθείας περί στειλον, όργὴν καὶ θυμὸν ἄλογον μακρὰν ποίησον ἀπ' ἐμοῦ. 11 γογγυσμὸν καὶ ὀλιγοψυχίαν ἐν θλίψει μάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν ἁμαρτήσω ἐν τῷ σε παιδεύειν εἰς ἐπιστροφήν. 12 εὐδοκία δὲ μετὰ ἱλαρότητος στήρισον τὴν ψυχήν μου· ἐν τῷ ἐνισχῦσαί σε τὴν ψυχήν μου ἀρχέσει μοι τὸ δοθέν. 13 ὅτι ἐὰν μὴ σὺ ἐνισχύσης, τίς ὑφέξεται παιδείαν ἐν πενίᾳ; 14 ἐν τῷ ἐλέγχεσθαι ψυχὴν ἐν χειρὶ σαπρίας αὐτοῦ ἡ δοκιμασία σου έν σαρκὶ αὐτοῦ καὶ ἐν θλίψει πενίας· 15 ἐν τῷ ὑπομεῖναι δίκαιον ἐν τούτοις ἐλεηθήσεται ὑπὸ κυρίου.

Ps Sal 17:1

τ Ψαλμὸς τῷ Σαλωμων μετὰ ἀδῆς· τῷ βασιλεῖ. 1 Κύριε, σὺ αὐτὸς βασιλεὺς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ έτι· ότι έν σοί, ὁ θεός, καυχήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. 2 καὶ τίς ὁ χρόνος ζωῆς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; κατὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. 3 ἡμεῖς δὲ ἐλπιοῦμεν ἐπὶ τὸν θεὸν σωτῆρα ἡμῶν· ότι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα μετ' ἐλέους, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα έπὶ τὰ ἔθνη ἐν κρίσει. 4 Σ ύ, κύριε, ἡρετίσω τὸν Δ αυιδ etaασιλέα ἐπὶ Ισραηλ, καὶ σὺ ὤμοσας αὐτῷ περί τοῦ σπέρματος αὐτοῦ είς τὸν αἰῶνα τοῦ μὴ ἐκλείπειν ἀπέναντί σου βασίλειον αὐτοῦ. 5 καὶ ἐν ταῖς άμαρτίαις ήμῶν ἐπανέστησαν ήμῖν άμαρτωλοί· ἐπέθεντο ήμῖν καὶ ἔξωσαν ήμᾶς οἶς οὐκ ἐπηγγείλω, μετὰ βίας ἀφείλαντο καὶ οὐκ ἐδόξασαν τὸ ὄνομά σου τὸ ἔντιμον. 6 ἐν δόξη ἔθεντο βασίλειον ἀντὶ ύψους αὐτῶν, ἠρήμωσαν τὸν θρόνον Δαυιδ ἐν ὑπερηφανία ἀλλάγματος. 7 Καὶ σύ, ὁ θεός, καταβαλεῖς αύτοὺς καὶ ἀφεῖς τὸ σπέφμα αὐ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπαναστῆναι αὐτοῖς ἄνθρωπον ἀλλότριον γένους ήμων. 8 κατά τὰ άμαρτήματα αὐτων ἀποδώσεις αὐτοῖς, ὁ θεός, εύρεθῆναι αὐτοῖς κατὰ τὰ έργα αὐτῶν. 9 οὐκ ἡλέησεν αὐτοὺς ὁ θεός, ἐξηρεύνησεν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτῶν ἕνα. 10 πιστὸς ὁ χύριος ἐν πᾶσι τοῖς χρίμασιν αὐτοῦ, οἶς ποιεῖ ἐπὶ τὴν γῆν. 11 Ἡρήμωσεν ὁ ἄνομος τὴν γῆν ἡμῶν ἀπὸ ἐνοικούντων αὐτήν, ἡφάνισαν νέον καὶ πρεσβύτην καὶ τέκνα αὐτῶν ἄμα· 12 ἐν ὀργῆ κάλλους αὐτοῦ ἐξαπέστειλεν αὐτὰ ἕως ἐπὶ δυσμῶν καὶ τοὺς ἄοχοντας τῆς γῆς εἰς ἐμπαιγμὸν καὶ οὐκ έφείσατο. 13 έν άλλοτριότητι ό έχθρὸς ἐποίησεν ὑπερηφανίαν, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ άλλοτρία ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 14 καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ σθένους αὐτῶν. 15 Καὶ ἐπεκρατοῦσαν αὐτῶν οἱ υἱοὶ τῆς διαθήκης ἐν μέσφ ἐθνῶν συμμίκτων, οὐκ ἦν έν αὐτοῖς δ ποιῶν ἐν Ιερουσαλημ ἐλεος καὶ ἀλήθειαν. 16 ἐφύγοσαν ἀπ' αὐτῶν οἱ ἀγαπῶντες συναγωγας δσίων, ως στρουθία έξεπετάσθησαν από κοίτης αὐτῶν. 17 ἐπλανῶντο ἐν ἐρήμοις σωθῆναι ψυχὰς αὐτῶν ἀπὸ κακοῦ, καὶ τίμιον ἐν ὀφθαλμοῖς παροικίας ψυχὴ σεσφσμένη ἐξ αὐτῶν. 18 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη ὁ σκορπισμὸς αὐτῶν ὑπὸ ἀνόμων, ὅτι ἀνέσχεν ὁ οὐρανὸς τοῦ στάξαι ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν. 19 πηγαὶ συνεσχέθησαν αἰώνιοι ἐξ ἀβύσσων ἀπὸ ὀوέων ὑψηλῶν, ὅτι οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ποιῶν δικαιοσύνην καὶ κρίμα. 20 ἀπὸ ἄρχοντος αὐτῶν καὶ λαοῦ ἐλαχίστου ἐν πάση ἁμαρτία, ὁ βασιλεὺς ἐν παρανομία καὶ ὁ κριτὴς ἐν ἀπειθεία καὶ ὁ λαὸς ἐν ἁμαρτία. 21 Ἰδέ, κύριε, καὶ ἀνάστησον αὐτοῖς τὸν βασιλέα αὐτῶν υίὸν Δ αυιδ εἰς τὸν καιρόν, δν είλου σύ, δ θεός, τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ Ισραηλ παῖδά σου \cdot 22 καὶ ὑπόζωσον αὐτὸν ἰσχὺν τοῦ θεαῦσαι ἄεχοντας ἀδίκους, καθαείσαι Ιεεουσαλημ ἀπὸ ἐθνῶν καταπατούντων έν ἀπωλεία, 23 έν σοφία δικαιοσύνης έξῶσαι ἁμαρτωλούς ἀπὸ κληρονομίας, ἐκτρῖψαι ύπερηφανίαν άμαρτωλοῦ ώς σκεύη κεραμέως, 24 ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ συντρῖψαι πᾶσαν ὑπόστασιν αὐτῶν, όλεθοεῦσαι ἔθνη παράνομα ἐν λόγφ στόματος αὐτοῦ, 25 ἐν ἀπειλῆ αὐτοῦ φυγεῖν ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐλέγξαι ἁμαρτωλοὺς ἐν λόγω καρδίας αὐτῶν. 26 Καὶ συνάξει λαὸν ἅγιον, οὧ ἀφηγήσεται έν δικαιοσύνη, καὶ κρινεῖ φυλὰς λαοῦ ἡγιασμένου ὑπὸ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ· 27 καὶ οὐκ ἀφήσει ἀδικίαν ἐν μέσω αὐτῶν αὐλισθήναι ἔτι, καὶ οὐ κατοικήσει πᾶς ἄνθρωπος μετ' αὐτῶν εἰδὼς κακίαν· γνώσεται γὰρ αὐτοὺς ὅτι πάντες υίοὶ θεοῦ εἰσιν αὐτῶν. 28 καὶ καταμερίσει αὐτοὺς ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάροικος καὶ ἀλλογενὴς οὐ παροικήσει αὐτοῖς ἔτι· 29 κρινεῖ λαοὺς καὶ ἔθνη ἐν σοφίρ δικαιοσύνης αὐτοῦ. διάψαλμα. 30 Καὶ ἕξει λαοὺς ἐθνῶν δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ καὶ τὸν κύριον δοξάσει ἐν ἐπισήμῳ πάσης τῆς γῆς καὶ καθαριεῖ Ιερουσαλημ ἐν ἁγιασμῷ ὡς καὶ τὸ ἀπ' ἀρχῆς 31 ἔρχεσθαι ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ίδεῖν τὴν δόξαν αὐτοῦ φέροντες δῶρα τοὺς ἐξησθενηκότας υίοὺς αὐτῆς καὶ ίδεῖν τὴν δόξαν κυρίου, ἡν ἐδόξασεν αὐτὴν ὁ θεός. 32 καὶ αὐτὸς βασιλεὺς δίκαιος διδακτὸς ύπο θεοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐν μέσφ αὐτῶν, ὅτι πάντες ἄγιοι, καὶ βασιλεὺς αὐτῶν χριστὸς κυρίου. 33 οὐ γὰρ ἐλπιεῖ ἐπὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ τόξον οὐδὲ πληθυνεῖ αύτῷ χουσίον οὐδὲ ἀργύριον εἰς πόλεμον καὶ πολλοῖς [λαοῖς] οὐ συνάξει ἐλπίδας εἰς ἡμέραν πολέμου. 34 Κύριος αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ, ἐλπὶς τοῦ δυνατοῦ ἐλπίδι θεοῦ, καὶ ἐλεήσει πάντα τὰ ἔθνη ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν φόβφ. 35 πατάξει γὰρ γῆν τῷ λόγφ τοῦ στόματος αὐτοῦ εἰς αἰῶνα, εὐλογήσει λαὸν κυρίου έν σοφία μετ' εύφροσύνης· 36 καὶ αὐτὸς καθαρὸς ἀπὸ ἁμαρτίας τοῦ ἄρχειν λαοῦ μεγάλου, ἐλέγξαι ἄρχοντας καὶ ἐξᾶραι ἁμαρτωλοὺς ἐν ἰσχύι λόγου. 37 καὶ οὐκ ἀσθενήσει ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐπὶ θεῷ αὐτοῦ· ὅτι ὁ θεὸς κατειργάσατο αὐτὸν δυνατὸν ἐν πνεύματι ἁγίφ καὶ σοφὸν ἐν βουλῆ συνέσεως μετὰ ίσχύος καὶ δικαιοσύνης. 38 καὶ εὐλογία κυρίου μετ' αὐτοῦ ἐν ἰσχύι, καὶ οὐκ ἀσθενήσει. 39 Ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον, καὶ τίς δύναται πρὸς αὐτόν; 40 ἰσχυρὸς ἐν ἔργοις αὐτοῦ καὶ κραταιὸς ἐν φόβφ θεοῦ ποιμαίνων τὸ ποίμνιον κυρίου ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνη καὶ οὐκ ἀφήσει ἀσθενῆσαι ἐν αὐτοῖς ἐν τῆ νομῆ αὐτῶν. 41 ἐν ἰσότητι πάντας αὐτοὺς ἄξει, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς ὑπερηφανία τοῦ καταδυναστευθήναι έν αὐτοῖς. 42 Αὕτη ή εὐπρέπεια τοῦ βασιλέως Ισραηλ, ῆν ἔγνω ὁ θεός, άναστῆσαι αὐτὸν ἐπ' οἶκον Ισραηλ παιδεῦσαι αὐτόν. 43 τὰ ῥήματα αὐτοῦ πεπυρωμένα ὑπὲρ χρυσίον τὸ πρῶτον τίμιον, ἐν συναγωγαῖς διακρινεῖ λαοῦ φυλὰς ἡγιασμένου, οἱ λόγοι αὐτοῦ ὡς λόγοι ἁγίων ἐν μέσφ λαῶν ἡγιασμένων. 44 μακάριοι οἱ γενόμενοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Ισραηλ ἐν συναγωγῆ φυλῶν, ἃ ποιήσει ὁ θεός. 45 ταχύναι ὁ θεὸς ἐπὶ Ισραηλ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ῥύσαιτο ἡμᾶς ἀπὸ άκαθαρσίας έχθρῶν βεβήλων. 46 κύριος αὐτὸς βασιλεὺς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι.

Ps Sal 18:1

εἰς τὸν αἰῶνα, ἡ χρηστότης σου μετὰ δόματος πλουσίου ἐπὶ Ισραηλ· 2 οἱ ὀφθαλμοί σου ἐπιβλέποντες ἐπ' αὐτά, καὶ οὐχ ὑστερήσει ἐξ αὐτῶν· τὰ ὧτά σου ἐπακούει εἰς δέησιν πτωχοῦ ἐν ἐλπίδι. 3 τὰ κρίματά σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν μετὰ ἐλέους, καὶ ἡ ἀγάπη σου ἐπὶ σπέρμα Αβρααμ υἱοὺς Ισραηλ. 4 ἡ παιδεία σου ἐφὶ ἡμᾶς ὡς υἰὸν πρωτότοκον μονογενῆ ἀποστρέψαι ψυχὴν εὐἡκοον ἀπὸ ἀμαθίας ἐν ἀγνοία. 5 καθαρίσαι ὁ θεὸς Ισραηλ εἰς ἡμέραν ἐλέους ἐν εὐλογία, εἰς ἡμέραν ἐκλογῆς ἐν ἀνάξει χριστοῦ αὐτοῦ. 6 Μακάριοι οἱ γενόμενοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ίδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου, ἃ ποιήσει γενεῷ τῆ ἐρχομένη 7 ὑπὸ ῥάβδον παιδείας χριστοῦ κυρίου ἐν φόβω θεοῦ αὐτοῦ ἐν σοφία πνεύματος καὶ δικαιοσύνης καὶ ἰσχύος 8 κατευθῦναι ἄνδρα ἐν ἔργοις δικαιοσύνης φόβω θεοῦ καταστῆσαι πάντας αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου ο γενεὰ ἀγαθὴ ἐν φόβω θεοῦ ἐν ἡμέραις ἐλέους. διάψαλμα. 10 Μέγας ἡμῶν ὁ θεὸς καὶ ἔνδοξος ἐν ὑψίστοις κατοικῶν ὁ διατάξας ἐν πορεία φωστῆρας εἰς καιροὺς ὡρῶν ἀφ' ἡμε ρῶν εἰς ἡμέρας καὶ οὐ παρέβησαν ἀπὸ ὁδοῦ, ῆς ἐνετείλω αὐτοῖς· 11 ἐν φόβω θεοῦ ἡ ὁδὸς αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφ' ἦς ἡμέρας ἔκτισεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ ἔως αἰῶνος· 12 καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἀφ' ἤς ἡμέρας ἔκτισεν αὐτοῦς ὁ θεὸς καὶ ἔως αἰῶνος· 12 καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἀφ' ἤς ἡμέρας ἔκτισεν αὐτοῦς, ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων οὐκ ἀπέστησαν ὁδῶν αὐτῶν, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐνετείλατο αὐτοῖς ἐν ἐπιταγῆ δούλων αὐτοῦ.